

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PULI-POLA
Kranjčevićeva 8,52100 Pula-Pola

Poslovni broj Pn-25/2022-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli-Pola, po sutkinji Izabeli Barbić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB: 84397956623, protiv tuženika Adriatic osiguranja d.d., Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Grgić i partneri d.o.o., odvjetnicima u Zagrebu, radi naknade štete, nakon glavne rasprave zaključene 14. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnice tužitelja te u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 29. svibnja 2026. objavio i

p r e s u d i o j e

I Odbija se, kao neosnovan, tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Adriatic osiguranje d.d. Zagreb, Listopadska 2, OIB: 94472454976, da tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB : 84397956623, isplati svotu od 2.237,63 eura s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 19.2.2022. do 31.12.2022. po prosječnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećanoj za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, kao i da mu naknadi parnični trošak, a sve to u roku od 15 dana od primitka presude."

II Nalaže se tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, OIB: 84397956623, da tuženiku Adriatic osiguranja d.d., OIB: 94472454976, naknadi parnični trošak u iznosu od 750,00 eura sa zateznim kamatama od 29. svibnja 2026. do isplate, po stopi određenoj, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da se dana 19. svibnja 2002. dogodila prometna nesreća na županijskoj cesti Ž 5002 Umag-Novigrad kod skretanja za AC "Ladin Gaj", na način kako to proizlazi iz Zapisnika o očevidu MUP-a, PU Istarske, Policijske postaje Umag broj 511-08-23/1-93/163/02. od 19. svibnja 2002. u kojoj je smrtno stradao osiguranik tužitelja Vladimiro Zaccaron, a skrivio ju je u omjeru 20 % Ivan Stojnić upravljajući osobnim automobilom marke Alfa Romeo 147, registarske oznake RI 456-JN, tada osiguranog kod prednika tuženika (Jadransko osiguranje d.d.) po polici autoodgovornosti broj 06884016359. Pravomoćnom presudom ovoga suda poslovni broj P-501/2012 od 27. lipnja 2013. i presudom Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj Gž-2678/2013 od 22. travnja 2014. utvrđena je odgovornost pok. Vladimira Zaccarona za nastanak predmetne nesreće u omjeru od 80 % i odgovornost osiguranika tuženika Ivana Stojnića u omjeru od 20 %.

1.1. Iz istog štetnog događaja/prometne nesreće od 19. svibnja 2002. u kojoj je osiguranik tužitelja smrtno stradao, upravnim Rješenjima broj 5485 od 11. veljače 2003., 15. prosinca 2009., 21. rujna 2010., 3. studenog 2010. i od 20. siječnja 2011. članovima obitelji priznata su prava iz mirovinskog osiguranja, na temelju kojih im se isplaćuje obiteljska mirovina.

1.2. Tužitelj je za prethodna obračunska razdoblja potraživao naknadu štete koja mu nastaje isplatom obiteljske mirovine, te su za posljednje obračunsko razdoblje od 1. listopada 2015. do 28. veljače 2019. donijete presude Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-254/2019-10 od 7. listopada 2019. i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-6474/2019-2 od 22. travnja 2020.

1.3. Tužitelju je počinjena šteta time što je i nadalje isplaćivao novčana davanja iz mirovinskog osiguranja s osnova predmetne obiteljske mirovine, stoga je sukladno odredbama čl. 161. do 170. Zakona o mirovinskom osiguranju napravljen Obračun isplata od 29. prosinca 2021. prema kojem stvarna šteta za razdoblje od 1. ožujka 2019. do 30. studenog 2021. iznosi 84.297,08 kuna, a s osnove utvrđene odgovornosti osiguranika tuženika od 20 % iznosi 16.859,42 kuna / sada 2.237,63 eura. Tuženiku je dostavljen Odštetni zahtjev – poziv na izvansudsko namirenje iznosa od 16.859,42 kuna od 28. siječnja 2022., po kojem tuženik nije podmirio dug. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže da sud nakon provedenog postupka prihvati njegov zahtjev, uvećan za trošak parničnog postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da ne osporava činjenični navod da bi se 19. svibnja 2002. dogodila prometna nezgoda u kojoj su sudjelovali pok. Vladimiro Zaccaron kao vozač motornog vozila PU 822-GC i Ivan Stojnić kao vozač motornog vozila RI 456-JN. Ne osporava ni činjenični navod da je za vozilo RI 456-JN na dan nezgode bio zaključen ugovor o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti, o čemu je izdana polica obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti broj: 06884016359. Međutim, kako iz zapisnika o očevidu proizlazi da bi do prometne nezgode došlo na način da je pok. osiguranik tužitelja skretanjem u lijevo oduzeo prednost prolaska vozilu kojim je upravljao Ivan Stojnić, osiguranik tuženika, tuženik osporava da bi njegov osiguranik bio odgovoran, odnosno suodgovoran za nastanak štetnog događaja.

2.1. Nadalje, osporava visinu i osnovanost tužbenog zahtjeva navodeći da nije jasno kojim to članovima obitelji i temeljem koje osnove tužitelj isplaćuje mirovinu. Naime, imajući u vidu godinu rođenja Sare Zaccaron (1992.) te odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju, nije jasno radi čega tužitelj i nadalje isplaćuje, odnosno uzima u obzir prilikom izračuna mirovine i dijete pok. osiguranika koje je navršilo 26 godina. Osnov postojanja eventualne obveze tuženika je njegov ugovorni odnos s vlasnikom osiguranog motornog vozila, a koja eventualna obveza tuženika kao osiguratelja se temelji na zaključenom ugovoru o osiguranju.

2.2. Pozivajući se na odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, praksu Suda Europske unije i sudsku praksu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, tuženik ističe da se u odnosima između zavoda i osiguratelja primjenjuju posebne odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, kao *lex specialis*, a ne opće odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju. Smatra da tužitelj nije dokazao da utužena tražbina odgovara opsegu obveze koju osiguratelj ima prema odredbama čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, zbog čega osporava i osnovu i visinu zahtjeva te predlaže izvođenje dokaza financijskim vještačenjem radi utvrđenja eventualne obveze tuženika.

2.3. Konačno, tuženik ističe da tužitelj nije dokazao stvarnu isplatu mirovinskih davanja jer kompjuterski ispisi iz evidencija tužitelja ne predstavljaju dokaz o izvršenim isplatama. Slijedom svega navedenog predlaže odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu parničnog troška.

3. U dokaznom postupku pročitana je dokumentacija sadržana u spisu, provedeno je vještačenje po stalnoj sudskoj vještakinji financijske struke Bojani Galinac iz društva Galprom d.o.o. uz usmenu dopunu nalaza i mišljenja, pročitani su i ovosudni spis poslovni broj Pn-288/2018 i spis Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje broj 5485.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja, kao osiguravatelja mirovinskog osiguranja, da mu tuženik, kao osiguratelj štetnika u vezi sa prometnom nezgodom koja se dogodila 19. svibnja 2002., a u kojoj je smrtno stradao tužiteljev osiguranik Vladimiro Zaccaron, naknadi štetu koju je pretrpio isplatama obiteljske mirovine Mevlidi Zaccaron – supruzi pokojnog Vladimira Zaccarona, u razdoblju od 1. ožujka 2019. do 30. studenog 2021. u iznosu od 16.859,42 kuna / sada 2.237,63 eura.

6. Između parničnih stranaka nije sporno:

- da se dana 19. svibnja 2002. dogodila prometna nezgoda u kojoj je sudjelovao pok. Vladimiro Zaccaron kao vozač motornog vozila PU 822-GC i Ivan Stojnić, osiguranik tuženika, kao vozač motornog vozila RI 456-JN;
- da je u trenutku prometne nezgode Ivan Stojnić imao s tuženikom zaključenu policu osiguranja od automobilske odgovornosti, slijedom čega nije sporna pasivna legitimacija tuženika;
- da je Vladimiro Zaccaron smrtno stradao u predmetnom štetnom događaju;
- da je rješenjem tužitelja od 20. siječnja 2011. (list 45-46 spisa) Mevlidi Zaccaron, udovici pokojnog Vladimira Zaccarona priznato pravo na obiteljsku mirovinu počevši od 19. siječnja 2011. u iznosu od 1.858,10 kuna mjesečno;

- da je u postupku koji se vodio pred ovim sudom pravomoćnom presudom poslovni broj P-501/2012 od 27. lipnja 2013. i presudom Županijskog suda u Puli-Pola poslovni broj GŽ-2678/2013 od 22. travnja 2014. utvrđena je odgovornost pok. Vladimira Zaccarona za prometnu nezgodu u omjeru od 80 % i odgovornost osiguranika tuženika Ivana Stojnića u omjeru od 20 %.

7. Među strankama je, prije svega, sporna primjena materijalnog prava, odnosno sporno je primjenjuju li se u konkretnom slučaju odredbe čl. 161. i 164. Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj 157/13., 151/14., 33/15., 93/15., 120/16., 18/18., 62/18., 115/18., 102/19. i 84/21., dalje u tekstu: ZOMO), koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete tužitelju odnosno u vrijeme izvršenih isplata obiteljske mirovine, po kojim odredbama bi tužitelj imao pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja na osnovi priznatog prava na obiteljsku mirovinu u punom iznosu, ili se primjenjuje čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" broj 151/05., 36/09., 75/09., 76/13. i 152/14., dalje u tekstu: ZOOP).

7.1. Odredbom čl. 27. st. 1. ZOOP propisano je da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. Stvarnom štetom u smislu st. 1. toga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji (st. 2.). Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu (st. 3.).

8. Prema stavu ovoga suda, u konkretnom sporu kojega je pokrenuo Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv štetnikova osiguratelja radi naknade štete koju trpi u vidu isplaćene obiteljske mirovine, valja primijeniti čl. 27. ZOOP koji uređuje subrogacijske zahtjeve nositelja socijalnog osiguranja i koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete tužitelju odnosno u vrijeme kad su izvršene isplate mirovine.

8.1. Naime, tuženik nije štetnik već je osiguravajuće društvo koje se bavi poslovima osiguranja u koje spadaju i poslovi obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti sukladno odredbama ZOOP. Prema odredbi čl. 8. st. 1. ZOOP društvo za osiguranje je dužno sklopiti ugovor o osiguranju sukladno tome Zakonu i uvjetima za osiguranje. Obveza tuženika u konkretnom slučaju proizlazi iz ugovora o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti sklopljenog s vlasnikom motornog vozila. Kao osiguratelj motornog vozila štetnika tuženik se ne nalazi u istom pravnom statusu kao i sam vozač – štetnik, već ima obvezu nadoknaditi štetu umjesto odgovorne osobe (konkretnog vozača štetnika) u okviru obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. Stoga tuženik može odgovarati samo u okviru odredaba zakona koji regulira obveze iz ugovora o obveznom osiguranju od automobilske odgovornosti, konkretno ZOOP, kojim je uređen opseg osigurateljnog pokrića odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće sklopljenim ugovorom, na temelju čega se, sukladno načelu razmjernosti, obračunava i naplaćuje premija osiguranja.

8.2. Iako je ZOMO kasniji zakon, u konkretnoj situaciji ne može se primijeniti načelo *lex posterior derogat legi priori*, jer je ZOOP posebni zakon budući da uređuje užu problematiku (odgovornost za štetu nastalu u prometu) od one propisane ZOMO, koji propisuje odgovornost štetnika, odnosno osoba koje odgovaraju za štetnika, općenito. Da je bila intencija zakonodavca da donošenjem ZOMO iz 2013. izmijeni odredbe ZOOP kojima je uređena odgovornost osiguratelja, nije bilo zapreke da se donošenjem tog Zakona stave izvan snage odredbe ZOOP koje nisu usklađene s odredbama ZOMO u pogledu odgovornosti osiguratelja. Stoga, kao posebni (*lex specialis*), valja primijeniti ZOOP.

8.3. Prema ocjeni ovoga suda, a u skladu s jasnim izričajem odredbe čl. 27. st. 1. ZOOP, društvo za osiguranje (ovdje tuženik) obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju, što znači svaku stvarnu štetu koju ti zavodi trpe bez obzira o kojem se osiguranju radi, ako se radi o obvezi iz okvira djelatnosti pojedinih zavoda za osiguranje i ako je obveza društva za osiguranje u granicama preuzetih u ugovoru o osiguranju između društva za osiguranje i njegovog osiguranika (stvarnog štetnika).

8.4. Kada je riječ o izdacima učinjenim na ime obiteljske mirovine, kako je to određeno u čl. 27. st. 2. i 3. ZOOP, obveza tuženika postoji samo ako postoji razlika između iznosa obiteljske mirovine koji se isplaćuju na temelju rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i iznosa pretpostavljene invalidske mirovine koji bi s tog osnova bili isplaćeni kada bi razlog priznavanja prava na mirovinu bila ozljeda na radu, a ne štetni događaj za koji je odgovoran tuženik na ime osiguranja stvarnog štetnika.

8.5. Pravna shvaćanja iz ove odluke predstavljaju recentnu i ustaljenu praksu Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženu u većem broj odluka, npr. Rev 90/2023-2 od 4. travnja 2023., Rev 1149/2022-2 od 20. ožujka 2024., Rev 620/2024-2 od 15. svibnja 2024., Rev 958/2024-2 od 10. srpnja 2024.

9. U pravcu utvrđivanja visine tužbenog zahtjeva sud je izveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnoj sudskoj vještakinji Bojani Galinac iz društva Galprom d.o.o.

9.1. Iz nalaza i mišljenja vještakinje (list 203-208 spisa), kao i iz njenog iskaza u kojem je nalaz i mišljenje usmeno izložila, proizlazi da je tužitelj u razdoblju od 1. ožujka 2019. do 30. studenog 2021. Mevlidi Zaccaron isplatio ukupni iznos od 84.297,08 kuna / 11.188,15 eura na ime obiteljske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, a da 20 % toga iznosa, koliko iznosi suodgovornost osiguranika tuženika, iznosi 16.859,42 kuna / 2.237,58 eura, što je pojedinačno po mjesecima prikazano u tablici na listovima 205 – 206 spisa.

9.2. Nadalje, vještakinja je izračunala da bi obiteljska mirovina koja bi korisnici pripadala u slučaju da je smrt osiguranika bila posljedica ozljede na radu u utuženom razdoblju iznosila mjesečno 2.456,41 kuna / 362,02 eura, odnosno da bi tužitelj u tom slučaju na ime obiteljske mirovine bio u obvezi u utuženom razdoblju uplatiti iznos od 11.188,13 eura. Iz navedenog proizlazi da nema razlike između iznosa obiteljske mirovine koji su isplaćeni na temelju rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko

osiguranje i iznosa pretpostavljene invalidske mirovine koji bi bili isplaćeni kada bi razlog priznavanja prava na mirovinu bila ozljeda na radu.

10. Sud je nalaz i mišljenje vještakinje prihvatio u cijelosti, ocijenivši ga stručnim i objektivnim, izrađenim u skladu s pravilima struke i sukladno zadatku suda. U konačnici, stranke nisu prigovarale obračunu vještakinje, već su primjedbe tužitelja usmjerene na primjenu materijalnog prava jer smatra da u konkretnom slučaju valja primijeniti ZOMO kao kasniji zakon.

11. Sud je na temelju izračuna vještakinje utvrdio da nema razlike između iznosa obiteljske mirovine koji su isplaćeni na temelju rješenja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i iznosa pretpostavljene invalidske mirovine koji bi bili isplaćeni kada bi razlog priznavanja prava na mirovinu bila ozljeda na radu. Dakle, tužitelj ne trpi štetu kako je propisano čl. 27. st. 2. i 3. ZOOP pa je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan.

12. Tuženik je uspio u sporu pa mu je tužitelj na temelju čl. 154. st. 1. u svezi sa čl. 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23) dužan naknaditi parnični trošak. Primjenom iste zakonske odredbe tužitelju ne pripada pravo na trošak pa je njegov zahtjev za naknadu troška odbijen kao neosnovan.

12.1. Tuženiku pripada nagrada od po 100 bodova za sastav odgovora na tužbu te za sastav obrazloženog podnesaka od 14. travnja 2026. (Tbr. 8.1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika – "Narodne novine", broj: 138/23, dalje: Tarifa), ukupno 200 bodova, što uzimajući u obzir vrijednost boda od 2,00 eura iznosi 400,00 eura, a uvećano za pripadajući PDV od 100,00 eura (Tbr. 46. Tarife) ukupno iznosi 500,00 eura. Također, tuženiku je priznat trošak plaćenog i utrošenog predujma za provedbu vještačenja u iznosu od 250,00 eura pa ukupan parnični trošak koji je dosuđen tuženiku iznosi 750,00 eura.

12.2. Tuženiku pripadaju zatezne kamate na trošak postupka od donošenja presude na temelju čl. 151. st. 3. ZPP.

U Puli 29. svibnja 2026.

Sutkinja

Izabela Barbić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu, u roku od petnaest (15) dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju
2. Tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-30888-c50eb**

Kontrolni broj: **0a123-268df-cd390**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Izabela Barbić, O=OPĆINSKI SUD U PULI-POLA, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.